

SPEJDERNES MAGASIN

33. Årgang

Juni 1949

Nr. 5

VED LEJRBAALET

I LAPLAND

bor Lapperne stadig i telt om sommeren; de er Nomader og drager fra sted til sted med deres mange rendyr, for at dyrene kan få føde. Jeg har selv færdedes deroppe med telt og truffet dem i lejr. Deres telte minder om indianertelte; de er kegleformede og med hul foroven, så at der kan være bål inde i telten.

Der er en gennemført orden i sådan et telt. Midt på gulvet er der en bålplads indrammet af sten, og uden omkring ligger deres rendyrskind, som de sover på. Alle køkkengrejerne ligger på eet sted, diametralt modsat indgangen, og der våges nøje over ordenen på denne køkkenplads. Står man tilfældigvis lige ved »køkkenpladsen« og skal over på den anden side af den, må man gå hele vejen rundt om bålet for at komme derover. Man må ikke skræve over køkkenpladsen for ikke at snavse den til. Og alle madvarer er hængt op under teltspidserne, for at ikke hundene skal stjæle dem om natten. Det er mange års erfaring fra lejrliv, der har lært dem alt dette om orden og praktisk lejrferdighed. Mange patruljer kunne lære meget af Lapperne.

En af de opgaver, som pigespejderne havde ved Dronningens turnering, var at finde fejl ved en patruljelejrplads, der var arrangeret med visse fejl. De løste opgaven ganske godt, men det er jo også lettere at se andres fejl end sine egne.

Således var jeg ved en divisionsturnering i maj, hvor jeg så forskellige fejl, som patruljerne åbenbart ikke selv havde øje for. Jeg skal ikke nævne alle de fejl, jeg så, men de største kan jeg jo godt gøre opmærksom på her, og I kender dem vist godt, når jeg nævner dem: *Huggespåner* over hele patruljens lejrplads i stedet for på brænde-

pladsen, *madvarerne*, der enten skulle ligge i teltet eller ved køkkenpladsen, var at finde adskillige steder, hvor de ikke hørte hjemme, *jord* ikke kastet over affald i affaldshullet, *øksen* lå på jorden, og *grydelåg* lå med undersiden mod jorden.

Gør som Lapperne. Hold hver ting for sig: Madvarer, køkken, brændeplads, så vil I forbavses over, hvor flot jeres lejrplads ser ud. Og nu er der jo snart lejlighed til at få patruljen lejr vant, for I skal jo sikkert alle i sommerlejr. Er patruljens materiel gjort i tip-top stand inden starten, kan en patrulje i sådan en lejr nå at blive virkelige lejrsmænd.

HAN TROEDE, HAN KUNNE

Jeg var fornylig nede hos en trop, som havde fået en søkaptajn til at fortælle på et tropsmøde om tovværk og knob. Der var det yderligere interessante ved det, at kaptajnen havde været spejder og fører i 15 år. Det blev en lærerig aften for spejderne.

Han sagde blandt andet, at det var nok morsomt og interessant at lære sig mange forskellige knob, men det vigtigste var dog, at man kunne anvende dem rigtigt og hurtigt. Han var af sømandsslægt og boede som dreng i en havneby. Der var ingen søspejdere der, man naturligvis havde han sømandsinteresse og var meget interesseret i netop knob. Han mente også, han var dygtig dertil, men en dag opdagede han, at han alligevel ikke kunne hjælpe, da det ventedes af ham.

En mindre skude var ved at lægge til bolværket en dag, da han stod nede i havnen, og skipperen kastede en line til ham og råbte: »Gør den line fast, dreng.« Han skyndte sig — syntes han da selv —

at slå et dobbelt halvtik om puljerten inde på kajen, men inden han blev færdig, var skuden gledet så langt væk, at tovet blev halet fra ham, før han var færdig med knobet.

»Jeg var meget flov,« sagde han, »Jeg tog mit civilembel af og lovede mig selv ikke at bære det igen, førend jeg var blevet dygtigere til mine knob. Og han blev dygtig — det så spejderne den aften; de var lige ved at tabe næse og mund af forbavelse over den fart og sikkerhed, hvormed han slog de knob og stik, som vi alle kender, og flere til.

Mon ikke også I kunne få en skipper ned og fortælle jer noget om tovværk og knob. Det er folk, der ved, hvad de taler om.

or Holm

MÅNEDENS DIGT SPEJDERLOVEN

SAND skal al din tale være,
TRO du tjene skal dit land,
GLAD en andens byrde bære,
TROFAST ven trods rang og stand,
RIDDERLIG imod din næste,
GOD mod dyr i mark og lund,
LYDIG lovens bud befæste,
FREJDIG selv i farens stund,
SPARSOM, selv om du har råd,
REN i tanke, ord og dåd.

Alex Garff.

FAIR PLAY

spørge, om noget sådant virkelig kan foregå. — Ja, det kan det desværre af og til. Ganske vist har jeg i min lange spejdetid aldrig selv oplevet det, men jeg har derimod hørt fuldt pålidelige udsagn derom. Jamen, hvordan kan snyderi undgå dommerens opmærksomhed? — Meget nemt, det er f. eks. ikke muligt for en dommer at se på et fint lejr bord hos en af patruljerne, om det er lavet på stedet, eller om patruljen 8 dage før turneringen har bygget lejrbordet hjemme og derefter er kørt ned til turneringspladsen og har gemt det sammenpakke- de materiale til bordet i skovkan- ten.

Altså: Snyderi kan gennemføres. Men hvad bliver resultatet deraf? Javel, måske en sølvplade som bedste patrulje i lejr sportskonkurren- cen, men det er ikke det resultat, jeg tænker på, men på, hvilke efter- dønninger snyderiet vil få i patrul- jens liv. — Der er jo heldigvis no- get, der hedder samvittigheden. En god samvittighed er intet problem, men en dårlig samvittighed kan volde mange kvaler, og således vil det også gå i patruljen, selv om de enkelte spejdere i den vel ikke vil indrømme det overfor hinanden.

Dengang jeg tog den teoretiske del af Gilwell-kursus for spejder- føre, blev der bl. a. stillet mig et spørgsmål, der lød: »Troppens æld- ste patruljefører har med sin pa- trulje snydt i den sidste divisions- turnering med det resultat, at pa- truljen — som iøvrigt er dygtig — vandt turneringen. Tre uger efter bliver snyderiet opdaget, og patrul- jeføreren må erkende, at hans pa- trulje ikke burde have stået som vinder. Hvad vil du gøre?»

Mange af jer vil sikkert studse og

Hver gang I stolte vil vise en frem- med spejder sølvpladerne på jeres patruljestander, så vil det give et stik i jer, når I passerer den plade, I snød jer til, det vil ikke være med glæde eller stolthed, I viser den frem!

Hele den misstemning, der her- ved er kommet ind i patruljens liv, vil langsomt splitte patruljen ad, og det, der er det vigtigste i en patrul- jens liv, er jo netop sammenhold; jeres patruljeførers myndighed vil svækkes, jeres gensidige tillid til hverandre vil svækkes; om patrul- jeføreren vil I tænke: »Han kunne have forhindret snyderiet«, og om jer selv og kammeraterne i patrul- jen vil I tænke: »Vi var med til snyderiet«. Den dårlige samvittig- hed vil splitte patruljen — dette, at I ikke viste fasthed og karakter- styrke overfor en grim fristelse til på uretmæssig vis at erhverve jer hæder, vil ødelægge jeres patrulje- kammeratskab.

Havde det så ikke været bedre at nøjes med at blive nr. 7 i konkur- rencen, bedre at have undværet sølvpladen — da havde I jo haft samvittigheden i orden, og patrul- jen havde fortsat været den gode, gamle patrulje med et ubrydeligt sammenhold. Og så kunne I have arbejdet videre på til næste turne- ring at vinde en sølvplade på helt igennem ærlig vis. For den er der nemlig glæde ved at have på sin patruljestander.

Den gamle tropsfører.

Hvad mener de andre om jeres båd?

Vi har nu nået juni måned, og alle søspejdertroppe har sikkert for- længst fået bådene i vandet. Jeg tvivler ikke om, at hver eneste pa- trulje virkelig har lagt sig i selen for, at deres båd skulle blive den bedst istandgjorte dér i havnen. Og det er jo også af meget stor vig- tighed, at I har anstrengt jer på dette punkt, for tænk på, hvor mange glade og spændende oplevel- ser jeres båd giver jer i form af langture, kapsejladser, øvelser i sejlfærdighed og eventuel delta- gelse i eskadreturnering. Ikke mindst ved disse turneringer bliver der lagt mærke til, om båden er i orden fra køl til mastetop, for dom- merne er ude med notesblokken, og

ingen patrulje er jo interesseret i at hente sig minuspoints hjem på grund af sløseri med »skivet«.

Men der er også andre end turne- ringsdommerne, der ser kritisk på søspejdernes fartøjer; det er sejl- sportsmanden i den hjemlige havn, og det er sejl sportsmanden, som I møder ham overalt på jeres togter. Han kender jer jo på uniformen og søspejdervimplen, og det ligger ham i blodet, at det første, han ser efter, er, om båden er ren og vel grejet op. Er den det, nikker han anerkendende, men står han overfor et patruljefartøj, hvor æselhalerne flager lystigt for vinden, og hvor dørken svømmer i bundvand, ja, så kan ingen fortænke ham i, at han gør sig sine tanker om vedkom- mende søspejderpatrulje.

Og det værste er, at han længe husker det, når han har set bare een slet holdt søspejderbåd, mens han ikke hæfter sig særligt ved de både, der er i orden; thi for ham er det en given ting, at sin båd hæger man om, som var den en del af ens

eget kød og blod. Falder talen på søspejdere vil man derfor længe ef- ter se ham ryste overbærende på hovedet og høre ham sige: »Nåh, søspejderne, jamen de er jo ikke rigtige sejl sportsfolk, for de passer ikke deres både ordentligt!«

Og så til slut: God vind i som- meren 1949.

Schiønning.

„Nørrejyskes“ turnering i Skagens klitter

Langfredag ankom divisionens troppe med ekstratog til Skagen, og med fanerne i spidsen marcherede de 500 deltagere gennem byen til plantagen, hvor den ideelle lejrplads stod parat. Det var en helt lille Ermelundsslette, og indgangsportalen var smykket med fiskenet og grønne glaskugler — kort sagt Skagenspejderne og gildebrødrene havde, som gode værtsfolk, alt parat.

Lørdagen gik med besøg ved den tilsandede kirke, fiske-auktionerne, fortidsminder m. m., og om eftermiddagen marcherede hele divisionen ud på Danmarks nordligste spids for at blive fotograferet og

62 patruljer på natløbet. Patruljen (fremmedlegionen) skulle øjeblikkeligt melde sig på den franske atomfabrik og bl. a. få udleveret et billede af fire efterlyste udenlandske spioner. Ved ankomsten til fabrikken får man at vide, at der har været indbrud — tungt vand er stjålet — og billedet er ligeledes stjålet og revet itu. Så sendes patruljen afsted efter udleveret kort på jagt efter forbryderne. Ved ankomsten til Højen fyr meddeler fyrmesteren, at man lige har været udsat for overfald, idet spionerne vil have fyret ud af funktion for at få kontakt med deres fartøj. Patruljen

Næste post er en feltbane, hvor man skal vise behændighed: Over hegn — gennem rævegrav — balance over vand — gennem ståltråd med stærkstrøm o.s.v.

Så går det gennem plantagen til hovedvejen, hvor to af legionens panserbiler er beskadiget. Patruljen må skifte et baghjul, inden man fortsætter. Atter gennem plantage, og ved den tilsandede kirke standses patruljen, og skjult betragter man i svagt lysskær fire ligbærere med en kiste forsvinde ind bag kirken.

Patruljen får ordre til at storme frem — men bag kirken finder man kun kisten — mændene er borte. Kisten indeholder 5 dunke tungt vand, så man er på sporet. Efter kompas går det tværs gennem klitter — engdrag — gennem buske — til Kattegat. Igennem løbet har patruljen haft lejlighed til at samle 15 mosaikstykker af billedet af de efterlyste — og billedet kan nu samles.

Langs stranden fortsættes til Klitgården, og ved et lille bål opdager patruljen de fire efterlyste spioner ligge udmattede og blunde. Patruljen får assistance fra en nærliggende post, og så står der et kort slagsmål, og forbryderne er overmandede. Så hjem til lejren, hvor en rapport afleveres, og så er klokken næsten blevet så mange, at man skal op igen for at bryde lejren. Løbets poster var markeret ved en rød lygte, og der var indlagt en del spejderopgaver.

2. påskedag kl. 9 var der afslutningsparade. »Panteren« fra »Jens Bangs trop« fik vildsvinetanden, og samme trop løb med rævehalen. Kun 1 point efter kom »Niels Ebbesens trop«, Randers. Frem i tiden vil de nørrejyske spejdere sikkert huske turneringen mellem de to have på Danmarks nordligste spids.

white-owl.

Fra „Under Liljemærket“

»Operation havstok«.

Fot.: Lerche, Skagen

filmet fra toppen af en 15 m høj brandstige, som under megen sved var slæbt frem gennem sand og vand til »Grenens« yderste spids.

Om aftenen var der lejrball i plantagen, og 5—600 Skagenborgere mødte op som tilskuere.

1. påskedag var der tropsvis femkamp — bl. a. signalering, røgdykkerprøve og redning af et menneske ude i brændingen. Her skulle dommeren i tide gribe ind, hvis drengene blev for ivrige, men spejderne var i flere tilfælde for hurtige og sprang med tøjlet på ud fra molen og kæmpede sig ind med den tunge udstoppede figur. En flot præstation — vandet var iskoldt!

Mod slutningen af lejrbalet om aftenen startede de første hold af de

hjelper to hårdtsårede, medens fyrmesteren holder fyr og tågehorn igang.

Medens fyret fejer sine stråler gennem havgusen, så man skimter de nærmeste klitter og brændingen, fortsætter patruljen langs strandkanten og finder et stykke ude i havet en afmærket flaskepost med melding i kode. Fra en sydligere liggende hjælpepost opskydes lyspatroner — et fantastisk syn ud over havet i tågen — og patruljen iler til assistance. Spionerne har været der og bortsprængt et stykke af klitrækken, så legionens hus er i fare for at styrte ned. (Opgave: Tegn skitse af situationen — der ligger nemlig en villa, der snart styrter i havet).

Hvem vil til England?

En engelsk PF, Michael Whatley, der bor i Shalford i det meget smukke Surrey, har gennem det engelske spejderkorps tilbudt at invitere en dansk spejder til at bo i sit hjem i tre uger i juli-august. Den danske spejder skulle altså kun betale rejsen til Shalford og retur.

Senere er det så meningen, at Michael vil komme til Danmark for at besøge sin nye ven.

Hvem griber chancen og henvender sig derom til korpskontoret snarest muligt.

Mange troppe drager til sommer på vandretur i Norge eller Sverige. Magasinet bringer derfor en artikel af korpsets langtursekspert, DC Thorkel Vøgg, hvis gode råd det er godt at lægge sig på sinde. God tur!

Det var lidt om fjeldtursudrustningen, at jeg skulle skrive.

Fodtøjet.

Det er det vigtigste. Det er det, der skal bære jer frelst over fjeldene.

Jeg har altid to par med. Et par gamle veltilgæede skistøvler til den slagne landevej og et par specielle schweiziske velbeslåede bjergsko til Gaustatoppens uendelige blokmark, til den meget stejle nedstigning til Rjukan eller andet lignende.

Men der er jo grænser for, hvor meget man gider bære, og derfor tilråder jeg at få jeres sko eller støvler broddede. Ikke fordi man står bedre fast, tværtimod — metal glider på våde sten — men for at modvirke slid. Der findes mere end een, der har måttet smide sine fuldstændig udslidte støvler væk på halvvejen og gå resten af turen i lejrsko!

Hvis I derfor har et par ældgamle støvler, der alligevel skal kasseres, så gør det på den måde, men tag et par vandresko til afløsning. Foruden naturligvis gymnastiksko ell. lign. til lejrbrug.

Og plej fødderne. Vask dem tidligt og silde. Det er meget vigtigere end rene negle (for de bliver alligevel ikke præsentable førend en uges tid efter hjemkomsten).

når man har smurt med salicyltalg. Og brug en silkesok eller en meget tynd sok inderst — og skyl den op engang imellem.

Posemadras.

Det er noget jeg har lært af svenskerne på iglooekspeditioner.

I stedet for at have forskellige poser med til alt muligt, så har jeg syet dem sammen ved siden af hinanden, som en mundharmonika — hvis I forstår, hvad jeg mener — med knapper eller en lang lynlås til at lukke alle posehullerne med.

Posemadrasen indeholder skiftetøj, strømper og sokker, pyjamas, badebukser, håndklæde, lommetørklæder, og hvad der ellers er blødt at ligge på.

Flere spejderfrimærker

De fleste af jer husker sikkert endnu den store artikel om spejderfrimærker — den stod i Spejdernes Magasin i foråret 1948. Artiklen er læst med interesse så langt borte som i USA, og det meddeles derovre fra, at der yderligere findes to tyrkiske frimærker med spejdermotiver. Desuden findes der to philippinske frimærker (2 centavos — ly-

På fjeldvandring

»Det er bedre at forebygge — end at helbrede«

Hvis I i forvejen har mistanke om, at der vil komme en vabel, f. eks. hvor stortåen begynder, så sæt i forvejen et stykke tensoplast hen over den til at tage mod slidet. Og brug salicyltalg. Fedt hele foden og begge fødder ind i det. Det er ikke særlig appetitligt, — man kan gå på vædskende sår,

I teltet ruller jeg den ud til underlag, og i rygsækken ruller jeg den sammen og spænder en rem om.

Knud Jensen sagde engang om vægten af rygsække på vandrelære, at en spejder kan bære lige så mange kilo, som han er år gammel (indtil man er op i tyverne). Min vejede ifjor 23½ kg, heri dog indbefattet mit filmsapparat med tilbehør.

Kunsten at befinde sig godt på en sådan tur består i at klæde sig sådan på og pakke sine sager således, at man har de småting, man skal bruge, let tilgængeligt uden at skulle rode efter dem i bunden af rygsækken. Ligeledes i teltet. Alt, hvad der kan hænges, er der orden i. Og jeg har knager på teltstængerne og tørresnor i tagryggen.

Min »lappskopa« — en lille drikkeskål af træ — dingler i bæltets venstre side. Myggeolien ligger parat i bukselommen. Armbåndskompass. Og så har jeg en lille tværsæk som en ekstra lomme hængende i bæltets højre side. Den er fuld af solbriller, teleobjektiv, lysmåler, kort, dagbog og blyant. Skridttælleren dikker i småmøntslommen, og Leica'en hænger åben og skudklar om halsen.

Sagde jeg
Thorkel Vøgg.

segrøn og 4 centavos — lyserød), som er gengivet her. De er udgivet i anledning af det philippinske spejderkorps 25 års jubilæum fornylig.

Endelig er der i anledning af den store Stillehavs-jamboree, som blev omtalt i Magasinet's martsnummer, blevet udgivet et australsk frimærke, værdi 2½ pence, rødbrunt, 2.1 cm bredt og 1.8 cm højt; det bærer påskriften »Pan-Pacific Scout Jamboree 1948—49.«

Det samlede sørøverkort med skatten angivet i Dødemandsbugten

EN STORE KLATRETUR UNDER PATRULJE-KONKURRENCEN

Tre fortæller om PRIM

I påsken afholdes der hvert år primitivt førerkursus for TF, TA og skovmænd fire forskellige steder i landet, nemlig ved Madum sø i Rold skov, på Hylkedam på Fyn, i Bromme ved Sorø og i Gilwellhytten på Storedam i Nordsjælland. Også i år samledes ca. 200 unge førere på disse sagnomspundne steder for at dygtiggøre sig til arbejdet i deres troppe, og da der i år var en slags jubilæum på Storedam (det var den 25. og 26. primitive trop, der oprettedes deroppe), har Magasinet bedt tre af deltagerne fortælle løst og fast om deres indtryk fra det 14. påsekursus på Storedam.

Red.

Skærtorsdag kl. 10 samledes ca. 75 »primitivister« til førerkursus på Storedam. Fra starten af var det 75 friske og udhvilede spejdere, men senere hen —!?

Efter en velkomst med forskellige praktiske randbemærkninger blev vi inddelt i patruljer og fordelt i to troppe, 25. og 26. Storedam trop under ledelse af henh. Torben Wolff med Holger som TA og »Stoffer« (Jørgen Christoffersen) med Thomas som ass. Så tog det skrappe program sin begyndelse, først med »indretning af lejrplads«, hvortil man levnedes os godt 1½ time!

Efter mere eller mindre mislykkede forsøg derpå kaldte gazellehornet os til åbningsparade, hvor flaget for 14. gang hejstes over et primitivt kursus på Storedam. Som vi stod der ved flagstangen med alle vore forskelligtfarvede tørklæder, var vi at se til blot en samling tilfældige spejdere, der var kommet sammen heroppe, men da vi havde fået udleveret ensfarvede tørklæder (grønne for 25. og orange for 26.), var vi med eet slag blevet to troppe, hver delt i 6 gæve patruljer.

Thorkild Glad, der var leder af kursus, bad os i manende ord føre de stolte traditioner videre, og inde i Gilwellhyttens pejsestue, som vi derefter fik forevist, skuede de 24 hedengangne standere fra væggene ned over vore endnu så uværdige hoveder.

Så gik vi over til den første instruktion, der heldigvis ikke blev den sidste. Vi startede med woodcraft. Her på primitivt kursus undervises der nemlig både i teori og i praksis. Af vore mange fremragende instruktører kan jeg nævne Ove Holm, Thorkild, Torben og Stoffer, Borges Andersen m. fl. Vi fik også en hel del at vide om, hvad depotet har at byde på, og Fritjof bankede depotets nye og ikke helt skeløjede slogan: PRØV FØRST I DEPO-

TET ind i hovedet på os med 7-tommer teltplokk.

Hele dagen gik med uden- og indendørs instruktioner, så der er ingen, der tør garantere for, hvor mange patruljer der fik deres mad færdig på den korte tid, der var levnet hertil — det lærte vi først efterhånden!

Ved lejrbalet om aftenen fik de 12 PF'er, som vi selv havde valgt inden for hver patrulje, overrakt deres sagnrige standere, som vi lærte at omfatte med den kærlighed og respekt, som en patruljestander har krav på. —

Efter en kølig morgengymnastik fredag morgen gik det slag i slag med teoretiske og praktiske instruktioner, lege, øvelser osv. Særlig omtale fortjener flagkampen mellem troppens 6 patruljer. Den foregik i tæt granskov, og var der nogle, der frøs med anstand før flagkampen, tør jeg nok antyde, at dette ikke var tilfældet, efter at vi i en time havde sneget, løbet, kæmpet, sneget, løbet og kæmpet igen!!

Senere på dagen, da vi havde slikket vore sår, havde vi bl. a. kortinstruktion og silvaorientering samt et rigtigt tropsmøde. Om aftenen inden lejrbalet var vi som sædvanligt patr. vis til patruljemøde, til børstebinding eller kartoffeltryk og morede os herligt.

Der er al mulig grund til at takke for den oplevelse, det var at få chancen for at deltage i et primitivt kursus, og jeg vil ønske for alle jer, der læser disse udgivelser, at det engang må blive jeres tur til at opleve de strålende påskedage på primitivt sammen med gode spejderkammerater fra andre troppe. En tak for alt fra

Ib Holst,
Hejrer, 25. Storedam
(2. Godthåb).

Efter diverse instruktioner lørdag formiddag foretog vi de indledende øvelser til den påfølgende hike, det vil sige vi samlede så meget patruljemateriel og personlig udrustning, der var absolut nødvendigt, og kl. 12,30 stillede vi foran hytten med fuld oppakning. Så blev alle mand (undskyld, piraterne, for nu var hiken begyndt!) trommet sammen i storstuen for at få oplysninger om den sorte kaptajns nedgravede formuer.

Foran den blussende pejs i Gilwellhytten sad en »gammel stinkende og whiskyosende sørøver-kokkegast«, der først deklamerede et digt om den berøgtede »sorte kaptajn« og derpå hvædsede følgende:

»Mens han spredte blod, død, elendighed og kadavere over hele det caribiske hav, samlede den sorte kaptajn sig enorme formuer, som, da rom, ud-

Tre fortæller om PRIMITIVT på ST

I påsken afholdes der hvert år primitivt førerkursus for TF, TA og skovmænd fire forskellige steder i landet, nemlig ved Madum sø i Rold skov, på Hylkedam på Fyn, i Bromme ved Sorø og i Gilwellhytten på Storedam i Nordsjælland. Også i år samledes ca. 200 unge førere på disse sagnomspundne steder for at dygtiggøre sig til arbejdet i deres troppe, og da der i år var en slags jubilæum på Storedam (det var den 25. og 26. primitive trop, der oprettedes deroppe), har Magasinet bedt tre af deltagerne fortælle løst og fast om deres indtryk fra det 14. påskekursus på Storedam. Red.

Skærtorsdag kl. 10 samledes ca. 75 »primitivister« til førerkursus på Storedam. Fra starten af var det 75 friske og udhvalde spejdere, men senere hen —!

Efter en velkomst med forskellige praktiske randbemærkninger blev vi inddelt i patruljer og fordelt i to troppe, 25. og 26. Storedam trop under ledelse af henh. Torben Wolff med Holger som TA og »Stoffer« (Jørgen Christoffersen) med Thomas som ass. Så tog det skrappe program sin begyndelse, først med »indretning af lejrplads«, hvortil man levede os godt 1½ time!

Efter mere eller mindre mislykkede forsøg derpå kaldte gazellehornet os til åbningsparade, hvor flaget for 14. gang hejstes over et primitivt kursus på Storedam. Som vi stod der ved flagstangen med alle vore forskelligtfarvede tørklæder, var vi at se til blot en samling tilfældige spejdere, der var kommet sammen heroppe, men da vi havde fået udleveret ensfarvede tørklæder (grønne for 25. og orange for 26.), var vi med eet slag blevet to troppe, hver delt i 6 gæve patruljer.

Thorkild Glad, der var leder af kursus, bad os i manende ord føre de stolte traditioner videre, og inde i Gilwellhyttens pejsestue, som vi derefter fik forevist, skuede de 24 hedengangne standere fra væggene ned over vore endnu så uværdige hoveder.

Så gik vi over til den første instruktion, der heldigvis ikke blev den sidste. Vi startede med woodcraft. Her på primitivt kursus undervises der nemlig både i teori og i praksis. Af vore mange fremragende instruktører kan jeg nævne Ove Holm, Thorkild, Torben og Stoffer, Borges Andersen m. fl. Vi fik også en hel del at vide om, hvad depotet har at byde på, og Fritjof bankede depotets nye og ikke helt skeløjede slogan: PRØV FØRST I DEPO-

TET ind i hovedet på os med 7-tommer teltpløkke.

Hele dagen gik med uden- og indendørs instruktioner, så der er ingen, der tør garantere for, hvor mange patruljer der fik deres mad færdig på den korte tid, der var levnet hertil — det lærte vi først efterhånden!

Ved lejrbalet om aftenen fik de 12 PF'er, som vi selv havde valgt inden for hver patrulje, overrakt deres sagnrige standere, som vi lærte at omfatte med den kærlighed og respekt, som en patruljestander har krav på. —

Efter en kølig morgengymnastik fredag morgen gik det slag i slag med teoretiske og praktiske instruktioner, lege, øvelser osv. Særlig omtale fortjener flagkampen mellem troppens 6 patruljer. Den foregik i tæt granskov, og var der nogle, der frøs med anstand før flagkampen, tør jeg nok antyde, at dette ikke var tilfældet, efter at vi i en time havde sneget, løbet, kæmpet, sneget, løbet og kæmpet igen!!

Senere på dagen, da vi havde slikket vore sår, havde vi bl. a. kortinstruktion og silvaorientering samt et rigtigt troppemøde. Om aftenen inden lejrbalet var vi som sædvanligt patr. vis til patruljemøde, til børstebinding eller kartoffeltryk og morede os herligt.

Der er al mulig grund til at takke for den oplevelse, det var at få chancen for at deltage i et primitivt kursus, og jeg vil ønske for alle jer, der læser disse udgydelser, at det engang må blive jeres tur til at opleve de strålende påskedage på primitivt sammen med gode spejderkammerater fra andre troppe. En tak for alt fra

Ib Holst,
Hejrer, 25. Storedam
(2. Godthåb).

Efter diverse instruktioner lørdag formiddag foretog vi de indledende øvelser til den påfølgende hike, det vil sige vi samlede så meget patruljemateriel og personlig udrustning, der var absolut nødvendigt, og kl. 12,30 stillede vi foran hytten med fuld oppakning. Så blev alle mand (undskyld, piraterne, for nu var hiken begyndt!) trommet sammen i storstuen for at få oplysninger om den sorte kaptajns nedgravede formuer.

Foran den blussende pejs i Gilwellhytten sad en »gammel stinkende og whiskyosende sørøver-kokkegast«, der først deklamerede et digt om den berøgtede »sorte kaptajn« og derpå hvæsende følgende:

»Mens han spredte blod, død, elendighed og kadavere over hele det caribiske hav, samlede den sorte kaptajn sig enorme formuer, som, da rom, ud-

svævelser og sygdomme havde udmarvet hans legeme, blev gemt på et øde sted. Han havde imidlertid fremstillet to søkorte, der nøje angav dette sted. Hans tre underkaptajner »Geoffrey, king of buccaneers«, »Black Devil of the Seven Seas« og Pierre Renard blev, om bord i de tre stinkende piratskuder »Belle esperance«, »Cqritas« og »Conception immaculata«, sendt ud af hver sin rute, for at udlægge kortstykker af de to sønderskårne originalkort, således at senere tiders vovehalse ville kunne finde frem til rigdommene ved kraft, snilde og mod.

De tre underkaptajnens logbøger med angivelse af de steder, hvor kortstykkerne er blevet anbragt, findes nu hos mig gamle stinkende og whiskyosende kokkegast.

Disse gulnede blade giver jeg nu til jer, kaptajnerne Christoforus den blodige og Wolfaderez hin frådende, ikke fordi jeg elsker jer, men for at I og jeres skibsbesætninger kan myrde og udrydde hinanden i jeres jagt efter denne formue.

De tre logbøger var fremragende udført, og efter at ruterne, der var angivet i grader, sømil, kabellængder og favne, var lagt ind på vore kort, startede besætningerne parvis (to fra 25. og to fra 26.) ad tre forskellige ruter for at finde kortstumperne, og med hidsige træfninger undervejs nåede vi til vores samlingssted i Nøddebo Holt efter godt 15 km march og løb med fuld oppakning! Da 26. selvfølgelig var de hurtigste, stormede vi ned til Dødemandsbugten, hvor vi efter de samlede kortstumper vidste, skatten skulle ligge, og hvor et afbleget kranie viste vej. Efter at en mand var svømmet ud efter en tovende, og vi andre havde halet adskillige favne i land, kom skatteisten endelig til syne, dækket af århundreders mudder. Stolte fremdrog vi en tillakket flaske, hvori der lå et gulnet dokument, der gennem Bank of England sikrede os guld.

De andre (25.) var imidlertid blevet samlet og kom nu imod os. Altså sendte 26. sine dødspatruljer imod dem for at sinke fremrykningen, medens resten samlede sig for at forsvare skatten.

Efter en hård kamp trak 26. sig overlegent tilbage, idet »Tykke«, der havde haft det store arbejde med at tilrettelægge øvelsen, blæste kampen af.

I de tidlige aftentimer mødtes piraterne fra 25. og 26. fredeligt på lejrpladsen ved Esrom sø.

Da vi efter lejrbalet om aftenen om sider kravlede i soveposerne, varede det heller ikke ret længe, før hele lejren rystede under piraternes snorken.

Næste morgen skulle vi være så tid-

ATIVT på STOREDAM

svævelser og sygdomme havde udmarvet hans legeme, blev gemt på et øde sted. Han havde imidlertid fremstillet to søkort, der nøje angav dette sted. Hans tre underkaptajner »Geoffrey, king of buccaneers«, »Black Devil of the Seven Seas« og Pierre Renard blev, om bord i de tre stinkende piratskuder »Belle esperance«, »Caritas« og »Conception immaculata«, sendt ud af hver sin rute, for at udlægge kortstykker af de to sønderskårne originalkort, således at senere tiders vovehalse ville kunne finde frem til rigdommene ved kraft, snilde og mod.

De tre underkaptajners logbøger med angivelse af de steder, hvor kortstykkerne er blevet anbragt, findes nu hos mig gamle stinkende og whiskyosende kokkegast.

Disse gulnede blade giver jeg nu til jer, kaptajnerne Christoferus den blodige og Wolfaderez hin frådende, ikke fordi jeg elsker jer, men for at I og jeres skibsbesætninger kan myrde og udrydde hinanden i jeres jagt efter denne formue.

De tre logbøger var fremragende udført, og efter at ruterne, der var angivet i grader, sømil, kabellængder og favne, var lagt ind på vore kort, startede besætningerne parvis (to fra 25. og to fra 26.) ad tre forskellige ruter for at finde kortstumperne, og med hidsige træfninger undervejs nåede vi til vores samlingssted i Nøddebo Holt efter godt 15 km march og løb med fuld oppakning! Da 26. selvfølgelig var de hurtigste, stormede vi ned til Dødemandsbugten, hvor vi efter de samlede kortstumper vidste, skatten skulle ligge, og hvor et afbleget kranie viste vej. Efter at en mand var svømmet ud efter en tovende, og vi andre havde halet adskillige favne i land, kom skatteisten endelig til syne, dækket af århundreders mudder. Stolte fremdrog vi en tillakket flaske, hvori der lå et gulnet dokument, der gennem Bank of England sikrede os guld.

De andre (25.) var imidlertid blevet samlet og kom nu imod os. Altså sendte 26. sine dødspatruljer imod dem for at sinke fremrykningen, medens resten samlede sig for at forsvare skatten.

Efter en hård kamp trak 26. sig overlegent tilbage, idet »Tykke«, der havde haft det store arbejde med at tilrettelægge øvelsen, blæste kampen af.

I de tidlige aftentimer mødtes piraterne fra 25. og 26. fredeligt på lejrpladsen ved Esrom sø.

Da vi efter lejrbalet om aftenen omsider kravlede i soveposerne, varede det heller ikke ret længe, før hele lejren rystede under piraternes snorken. Næste morgen skulle vi være så tid-

ligt oppe, at vi kunne nå at få morgenmad, rydde lejren og være i Karlebo kirke til kl. 10, da vi her skulle til påskegudstjeneste.

Efter denne marcherede vi tropsvist til Storedam, hvor vi under stor jubel satte os til et fortræffeligt middagsbord, som Vilhelm og hans dygtige kokke havde anrettet. Middagen bestod af forloren skildpadde og budding — den var nam-nam!!

Brix Kronborg,
Okserne, 26. Storedam
(6. Sundby).

Efter en anstrengende og veloverstået hike er der bestemt intet bedre end en dejlig frokost; det var Vilhelms traditionelle påskefrokost påny et bevis på, og ih, hvor vi rent ud sagt åd. Humøret var højt, og de to sørøverkaptajner kappedes om at overgå hinanden i krigsråb osv. Efter middagen havde vi en times tid til at kigge på vores ømme fødder for derefter atter at tage fat på instruktionerne. Raksha fortalte os om ulvearbejdet — vi skulle samarbejde meget mere med flokpi-gerne, sagde hun bl. a.

Patruljekonkurrencen mellem begge troppes patruljer bestod af 6 opgaver, nemlig harpunkast, brændeugning på tid, sporingsopgave, kast med redningsreb fra liggende stilling, signalering og en meget vanskelig klatring i tove gennem autoringer.

Efter disse anstrengelser kom så Fritz Lerches instruktion om »Hjem, skole og trop«, der var meget interessant og gav os et godt udbytte; det samme kan i høj grad siges om Thorkilds: »Førerarbejdet« og Torbens: »Fantasi i spejderarbejdet«.

Tropsturen formede sig for min trops vedkommende som en konkurrence mellem patruljerne, hvor PF fordelte opgaverne mellem sig og sine kammerater, og inden 3 kvarter var gået, havde patruljen løst opgaverne (sådan da!).

Ved afslutningsparaden mandag takkede Thorkild os for en fin lejr og ønskede os god arbejdslyst ude i trop-pene.

Så var der kun tilbage at aflevere vore kære patruljestandere til TF, der gav dem videre sammen med tropstanderen til Thorkild, samt til at skifte tørklæder, hvorpå 25. og 26. Storedam gik over i historien, og kun mindet om to knippel troppe blev tilbage.

En herlig påske var slut, sikkert den bedste for alles vedkommende.

Svend Erik Jensen,
Svanerne, 25. Storedam
(3. Odense).

En del af lejrpladsen set fra Gilwellhyttens tag — til instruktion på lejrbaalspladsen og en patruljelejrplads.

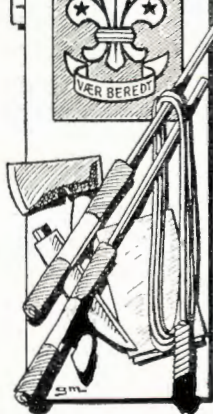
To sider af en af logbøgerne. Der står: Anno 1749. Kurs 293°. Distance: 9 Kabellængder — 2 Favne. Vind: SSØ. — P.S. Rommy Jim blev hængt for at bande i Kruttkammeret. Geoffrey, Kaptajn.

nu gælder det

FØRSTE KLASSES PRØVEN

5.

Denne gang:

PUNKT 7

Denne gang springer vi frem til punkt 7 i prøven, det punkt, der hedder lejrferdighed. Vi tager det

allerede nu, idet lejr sæsonen jo er godt i gang, og det gælder derfor for jer om at udnytte den for i rette tid at dygtiggøre jer i lejr livet. Der er her rig lejlighed til såvel selvstudium som patruljeforetagender.

Een af de ting, der kendetegner (eller rettere bør kendetegne) rigtige spejdere, er god lejr sport. I har sikkert også såvel i tropslejr som i turneringer bemærket, hvor stor vægt der lægges på jeres færdigheder på dette felt.

»One man show« i teltrejsningsfaget.

En morsom opgave er det at rejse, bryde og pakke et telt alene. Men det kræver, at man har et klart overblik over, hvordan man i det hele taget bør rejse et telt. Det første, man gør, er at lægge underlaget ud, lukke teltdøren (eller -dørene), hvorpå man pløkker grundfladen ud ovenpå underlaget

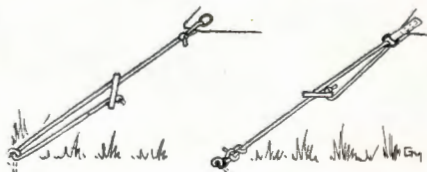

Foretag ikke større teltreparationer selv!

og samler telstængerne. Dette gælder under enhver teltrejsning, ikke blot når I skal rejse teltet alene. Men nu er det jo altså dig, der skal fortsætte alene! Du lukker nu teltdøren op, snupper en telstang og kryber ind i teltet, hvor du anbringer stangen på sin plads i teltets bageste ende, herpå smutter du ud og pløkker bageste hjørnebarduner

og endebardun fast i jorden, idet du strammer dem så meget op, at du har hold i teltet. Det samme gentager sig nu med forreste ende af teltet. Når nu begge telstænger er rejst, og hjørne- og endebarduner anbragt, tager du fat på sidebardunerne, fæstner dem alle, og endelig går du hele omgangen efter i sømmene og retter og strammer op, så teltet står fint. Det kan gøres meget hurtigt, efterhånden som du får træningen. MEN — husk det nu: Først pløkkene langs jorden — dernæst stængerne og sidst bardunerne! Selvfølgelig sørger du for, at alle bardunerne på teltets side er lige lange, så det ser ud, som om de var trukket efter en snor. På mange telte, man køber, ser man en alvorlig fejl ved anbringelsen af bardunerne: Det dobbelte stykke af bardunen er anbragt nede ved pløkken, og i flere tilfælde har jeg end-

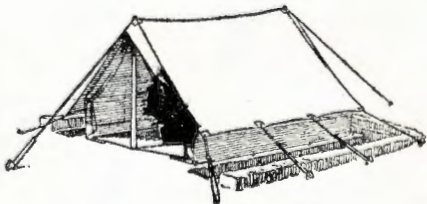
da set, at pløkkene hænger fast deri. Det er skrupforkert. Nej, det dobbelte stykke skal løbe gennem øjet oppe i teltdugen, medens den enlige ende af bardunen skal være forsynet med en nydelig øjespledsning eller et pælestik til at stikke pløkken igennem (se tegningen).

Forkert og rigtigt anbragt bardun, bardunstrammer og pløk.

Hvad med diamantgraven?

Du skal kunne grave en diamantgrav. Javel, men du gør det bare sjældent! Tidligere anså man det for en absolut nødvendighed at grave disse render til vand afløb under teltets tagskæg, men som regel går vandet i jorden, og du risikerer også, at den opgravede jord fra diamantgraven tilgriser teltet, selv om du selvfølgelig sørger for aldrig at lægge opgravet jord eller græstørv mellem graven og teltvæggen. Brug derfor kun diamantgrave, hvor det er absolut nødvendigt; det er ikke noget permanent lejrarbejde, der straks skal udføres ved en lejr etablering såsom kogested og affaldshul. Ligger teltet på en skråning, og er jordbunden leret, vil det dog være gavnligt under regnvejr at have diamantgrav.

Telt med diamantgrav.

Måtter er sjove at lave og gode at bruge.

I en lejr kan man få brug for måtter af forskellig størrelse, til f. eks. hytter eller vindskærme, låg til fedtfælder, hokasser o.s.v. Der findes sikkert tørt tang, lyng, bregner eller lignende brugbart materiale i nærheden, som kan anvendes.

8. Odense, Sct. Knuds trop:

Kurt Hansen.
Jørgen Schou.
Poul Christrup.
Otto Fischer.
Jørgen Klitgaard.
Peder Jensen.

Falkonerspejderne, Fr.berg:

Finn Taksø-Jensen.

Ulf Jarl trop:

Jens Christensen.

1. Ordrup trop:

PF Carl Erik Wegener.

1. Årup trop:

PF Jørgen Bendix Jensen.

1. Grøndalsvænge trop:

Skm. Leif Christensen.

1. Rudkøbing trop:

PF Mogens Hansen.

1. Vejle trop:

PF Mogens Østergaard.

1. Frederiksberg trop:

Ole Rolf Jacobsen.

2. Østerbro trop:

Skm. Erwin Juhl.

VAR
DIN TROP MED
denne gang?

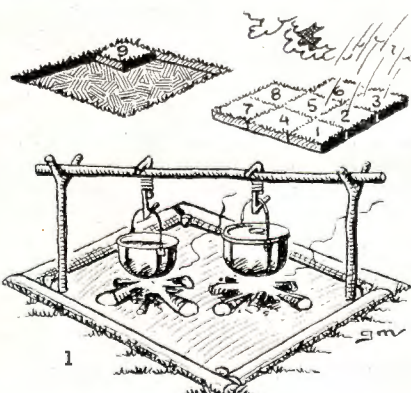
Fremgangsmåden kan du læse om i »Den lille Spejderbog«, men sørg for, at snorene på den bevægelige del af væven (bommen) er tilstrækkeligt lange.

Med hensyn til bygning af hytter eller vindskærme vil jeg også hen-vise til »Den lille Spejderbog« eller »Spejderlejr«. Men husk altid, før du går i gang med hyttebyggeri, at du først skal have tilladelse til at bruge materialerne.

Ved bygning af latrin må du sørge for at have solidt tovværk til surringen af selve »pinden«. Ligeså skal hullet i jorden, eller rettere renden, været ret dyb, f. eks. 100—125 cm, og så vil jeg ikke anbefale at bruge nåletræ til »pind«, ikke af hensyn til nålene, der jo er væk, men af hensyn til harpiksen, der smitter af!

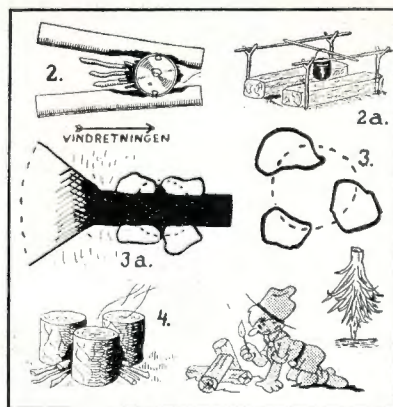
Ildsteder på 100 maader.

Kogehuller! Der diskuteres meget om de forskellige typers fortrin og bagtrin! Her vil jeg vise jer et par typer med bemærkning om, hvor og hvornår de er bedst anvendelige.

Type 1 er den absolut bedst egnede kogeplads til en patrulje. Sørg for god bredde, gerne 1 m, så undgår I at få gløder og aske ud på grønsværen. Og husk altid at lægge solide grene langs græskanten, ikke alene for at undgå, at varmen skal få det til at fænge i kanten, men også for at hindre, at I selv træder græskanten ned. En anden god form for patruljeildsted er type 2, den såkaldte jægerild eller Hunter's Fire, hvor gryden kan stilles direkte på stammerne eller hænges op (2 a).

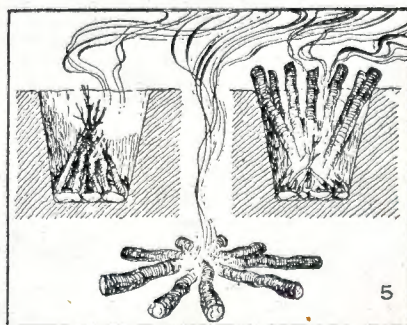
Den almindelige kogerende, der blot er en rende gravet i jorden og med vindfang for enden, kan ikke anbefales, da græstørvene ved kanten af renden altid vil ødelægges af varmen og renden næsten altid bliver for smal, så brændet danner en tæt prop, der hindrer trækken. Med store sten kan du derimod lave en trestesild (landnamsmændens ild-

sted), der dog kun er god, når stenene rejses på højkant, så der kommer luft til (3). En kombination af kogerende og trestensild ser du i 3a. Endelig ses det såkaldte jamboreeildsted (4), og der er vist en amerikansk ildtænder (»fusspind«), samt hvordan en ikke-1. kl. spejder tit forsøger at tænde op!

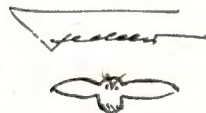
Et godt lille enkeltmandskogested er skovmandens kogehul, type 5; det er velegnet til 1. classes-vandringen.

Endelig har vi de store lejrkomfurer, der graves ind i skrænter eller ned i grønsværen. De er nu nærmest en »paradegenstand«, der tiltaler tilskuere; skal de endelig anvendes, bør det kun ske i længere lejrperioder, men særligt anbefalelsesværdige er de nu ikke, idet grønsværen let ødelægges; nogle bruger endda de opgravede græstørve til skorsten, hvilket er absolut forkasteligt, idet tørvene givet ødelægges af varmen. Hvis tørvene er ødelagte, bliver der udgæede eller gule pletter i grønsværen, der afslører, at der har været lejr på pladsen, og dette må ikke kunne ses, dersom det er rigtige spejdere, der har ligget i lejr dér. (Ingen gule pletter på korpsets renommé! som en fører engang har sagt). Opbevar altid græstørvene omhyggeligt med roden nedad (sådan vokser græs nemlig!) og vand dem hyppigt, så

de er lige så friske, når de skal lægges tilbage, som da de blev taget op.

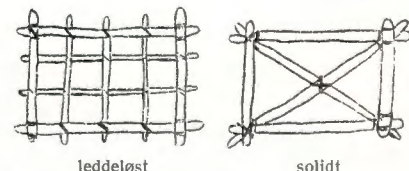
Ja, så nåede vi så vidt. Benyt nu lejr sæsonen til at eksperimentere med de forskellige typer kogesteder, og væn jer til straks at udføre kogestederne omhyggeligt, og først og sidst af alt — pas på græstørvene. God lejr!

Endnu et par lejr tips:

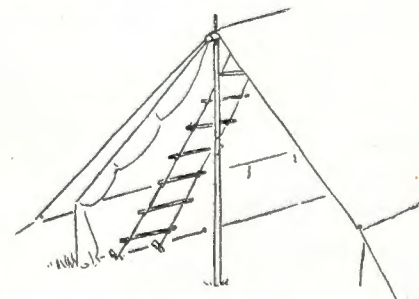
Brug trekantsprincippet!

Hvis du skal lave en genstand af sammensnørede pinde, f. eks. et låg til affaldshul eller fedtfælde, vil fire sammensnørede pinde altid virke leddeløst, hvorimod tre giver soliditet. Sæt derfor diagonalkæppe fra hjørne til hjørne.

En hatteholder.

Her er en fiks lille indretning til teltet — en hatteholder, som måske kan betyde udryddelsen af den dårlige skik at anbringe spejderhattene på stribe uden på teltaget, hvor de før eller senere vil afsætte sorte ringe på en fugtig teltdug til evig påmindelse for teltets ejermænd om deres tankeløshed.

Nå, men det var teltholderen! Den laves af to stykker stærkt seilgarn og nogle lige pinde anbragt som trinene på en rebstige. Foroven fastnes »rebstigen« til den eventuelle pind under teltrykningen eller til en snor bundet fra toppen af den ene teltstang til den anden (kan evt. også bruges som tørresnor i regnvejr), og for enden holdes den på plads af et par pløkke.

Korpset rundt

»SKOVMANDEN«

hedder et nystartet blad for førere og skovmænd i 1. Hinnerup trop nordvest for Aarhus. Mon ikke det er det eneste specielle skovmandsblad, der udgives?

Derudover har troppen et tropsblad med det fikse navn »NØDDESKALLEN«, hvori der i forrige nummer stod følgende

ADVARSEL!!!

Folk med sarte nerver advares mod at opholde sig i nærheden af Hinnerup, da spejderorkestret inden længe påbegynder sine træninger. Det farlige område vil blive afgrænset med et rødt og et gult flag.

Fra Flensborg Fjord til København.

Endelig gik et længe næret ønske i opfyldelse for »Grænsetroppen«. At komme til København i påsken. At det blev til virkelighed skyldes først og fremmest Torben Wolff, der i 1947 overnattede her ved Flensborg fjord med sin trop, da de var på vandreløjr. Ved deres lejrblå blev jeg opfordret til at fortælle lidt om egnen her og Sydslesvig samt om, hvordan en landtrop arbejdede. Blandt andet nævnte jeg dengang, at landtroppe gerne ville besøge de store byer for at se deres seværdigheder og fabriksvirksomheder og fortalte også, at troppen her havde været indbudt af to KFUM-troppe i København i 1938.

Dette glemte Torben ikke, og i februar modtog vi invitation til at besøge 1. og 3. Charlottenlund troppe i påsken.

Og besøget blev en succes! Vi havde en patrulje med fra Højjer trop og var ialt 26 spejdere derovre. Efter at vi havde præsenteret os for hinanden på hovedbanegården, og fanen var rullet ud, begyndte vi straks med at se på byen: Zoologisk Have, Grundtvigskirken, Ryvangen, Danmarks Akvarium.

Langfredag: Rådhuset, Christiansborg, Thorvaldsens Museum, Glyptoteket, Vor Frelsers Kirketårn, Amalienborg, Havnen, Rosenborg m. m. og tre timer fri til at gå rundt i byen med vore værtskammerater.

Lørdag: Gentofte brandstation, Tuborg og så efter frokost på påskeweekend i troppenes hytte »Dæmpehøj« ved Lillerød. Om af-

I Zoologisk Have

tenen uforglemmeligt lejrblå i rigtig spejderånd.

1. påskedag: Spejderløb fra hytten til Hillerød, hvor Frederiksborg Slot besås; undervejs passeredes korpsets Gilwell-hytte »Storedam«. Ialt den dag en dejlig vandring på ca. 20 km.

2. påskedag: March til Lillerød og efter middag i hjemmene afsked på hovedbanegården.

En påske med mange oplevelser og vistnok mange sluttede kammeratskaber, der varer endnu meget længere end de fem dejlige dage.

Og at: En spejder er en god kammerat, har de drenge i de to Charlottenlund-troppe vist overfor os i påsken.

Krølle,
tropsfører.

Sønderjydske spejdere i Mindelunden

Klintekonge-fest.

Klintekongens trop og flok i Store-Heddinge har holdt spejderfest på hotel Phønix, hvor der var god tilslutning; blandt gæsterne sås bl. a. Store-Heddinges borgmester, dommer og politimester.

Efter at orkestret havde underholdt, fremsagde en spejder en til aftenen skrevet prolog, og så kom numrene slag i slag uden pause. På scenen optrådte såvel ulveungerne som spejderne, men der var ingen, der var over 16 år, der viste sig for publikum. Efter et stemningsfuldt lejrblå blev der spillet op til dans, medens tombolaen i et tilstødende lokale havde god søgning. Gevinsterne til tombolaen var alle skænket af byens og egnens handlende. Det var morsomt at se, at selv den mindste ulv deltog aktivt i dansen. Festens overskud blev 640 kroner.

Kære redaktør!

Det er vist første gang, at vi her i Gudenå trop har givet lyd fra os. Vi er 12 mand fordelt i to patruljer, og der ventes flere ind efter turneringen. Vi har lige fået nye førere; de er begge gamle medlemmer af troppen, og de arbejder ihærdigt på at få skub i troppen. Troppen har planer om afholdelse af en stor spejderfest med march gennem byen og fest o.s.v. Vi håber på overskud, så vi kan få materiel, hvad vi trænger hårdt til. Vi er så heldige at have fået et meget fint tropslokale med varme og alle bekvemmeligheder. Og hver patrulje er i øjeblikket i færd med at lave møbler af granstammer og udsmykke væggene. Vi har desværre ingen tropsblad, men når vi får nogle flere penge i tropskassen, agter vi at udgive et.

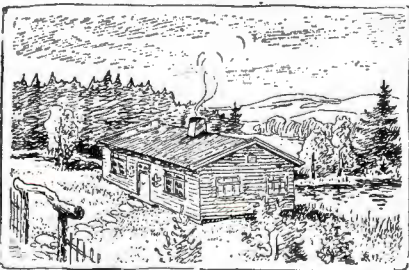
PU.

Drenge-olympiade i Løgstør.

Redaktionen har modtaget en smuk brochure om den store drenge-olympiade, der afholdes fra 8.—18. juli ved Løgstør med deltagelse fra adskillige lande. Konkurrencerne omfatter atletik, fodbold, svømning, roning, cykling, tennis og bordtennis. Hvis man bor i eget telt og selv sørger for forplejningen, koster deltagelse kun 20 kr. Nærmere oplysninger kan fås ved henv. til korpsskontoret.

Hver 9. indbygger.

»Det smukkeste beliggende trops-
hus i Danmark« — tjaja, hvor ligger
det? Hvis der skulle afholdes en
afstemning, ville mange sikkert
kåre spejderhuset i Skørping ved
Rold skov. Det nyligt indviede hus,
som vi bringer en tegning af, er
samlingssted for 1/9 af Skørping
by, idet hver 9. indbygger i Skør-
ping er enten drengespejder, ulve-
unge, pigespejder eller blåmejsle!!

Gentleman.

En gentleman er en mand, der
kan spille på trækbasun — men la-
der være.

(»SPORET«, 1. Valby).

»Codan Sø« still going strong!

Ja, det er jo snart længe siden, I
har hørt noget fra os her i »Codan
Sø«.

Forsårsarbejdet er i fuld gang på
vores store grund ved badeanstalten
»Helgoland«. Efter at have fået vore
både skrabet og malet, er vi i fuld
gang med at bygge et redskabsskur
og værksted (10×3 m), og en bro
skal bygges; dertil kommer så spej-
derarbejdet: Klasseprøverne, ro-
prøven, for ikke at tale om fartøjs-
førerprøverne. Jo, der er noget at
lave her i »Codan«.

Forøvrigt mener vi, at der gen-
nemgående står for lidt for søspej-
dere i bladet. På med vanten, Tor-
ben!

Med søspejderhilsen

Delfinerne, Søbjørnene,
Codan.

Har det ikke hjulpet på det med
maj- og juninummeret? Red.

»Skivet« skrubes . . .

NYE VÆBNERE OG RIDDERE

VÆBNERE:

8. Odense, Sct. Knuds trop:
Jørgen Schou.
Otto Fischer.
1. Ordrup trop:
Ole Stilling.
Jørgen Glud.
Jens Erik Brammer.
Sven Olav Clemmensen.
Olaf Scharf-Haabye.
- Balders trop, Asnæs:
Eli Hansen.
- Falkonerspejderne, Fr.berg:
Finn Taksø-Jensen.
- Toke trop, Mørkøv:
PF Henning Petersen.
PF Povl-Henning Jensen.
PF Elmar Moesgaard.
1. Århus trop:
PA Bent Wium.
PA Tyge Jensen.
Sp. Poul Hornecker.
Sp. Poul Wilhelm Schultz-
Petersen.
1. Årup trop:
PF Jørgen Schou.
- Rovfuglene, 1. Ringe trop:
Egon Hansen.
1. Ebeltoft trop:
PF Edin Rasmussen.
1. Langesø trop:
PF Varning Poulsen.
1. Vejle trop:
PF Steen Mouritzen.
1. Frederiksberg trop:
Jan Ewald.
Karl Faurbo.
Niels Marholt.
Jan Scherfig.
2. Østerbro trop:
PF Gert Lissner.
Sp. Kaj Thingsig.

RIDDERE:

8. Odense, Sct. Knuds trop:
Otto Fischer.
- Balders trop, Asnæs:
Peter Mulvad Jensen.
- Ulf Jarl trop:
Jens Christensen.
PF Svend Clausen.
- Tonkawa-Stammen, Næstved:
Skm. Jørgen Grand.
6. Godthåb trop:
Skm. J. Gerhardt-Petersen.
1. Grøndalsvænge trop:
Jørgen Fridmann.
1. Frederiksberg trop:
Finn Jacobsen.
Erik Hjortenberg Knudsen.
Leif Dinesen.
Ole Rolf Jacobsen.

VANDRINGER

60 km

- Laksetroppen, Randers:
Hans Jørgen Larsen.
Henning Brasen.
- Toke trop, Mørkøv:
Ole Bue-Madsen.
- Espergærde trop:
PF John Lund Christensen.
PA Leif Rasmussen.
Sp. Søren Jensen.
Sp. Jørgen Hansen.
Sp. Jes Lützthøft.
Sp. Ove Andersen.
Sp. Rudolf Poulsen.
Sp. John Ib Rosenkilde.
Sp. Henning Christensen.
- Rovfuglene, 1. Ringe trop:
Peter Jessen.
Erik Andersen.
1. Nyboder trop:
PF Jørgen Tarp Andreasen.
PF Søren Torp Petersen.
PA Ole Thomassen.
Claus Kølln.
Ole Lassen.
Erik Bøgh Mikkelsen.
1. Grøndalsvænge trop:
PF Ole Scharling.
PF Preben Askbo.
Mogens Iversen.
- »Søfarene«, Dragør Søsp.-trop:
TA Sven Holm.
PA Per Jakobsen.
Sp. Fleming Schwarz.

75 km

6. Godthåb trop:
PF Jørgen Hausner.
Ole Ross.
Otto Hessellund.

At tænke over —

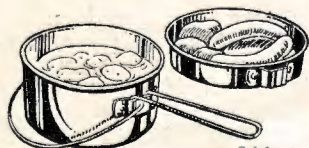
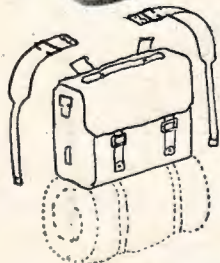
Den, der står tidligt op, har no-
get af morgenstundens friskhed
over sig hele dagen.

Gammelt kinesisk ordsprog.

Sandheden skal frem.

En ordentlig salut fra redaktøren
af »VINGESUSET«, tropsblad for
Rüsskov flok og trop:

Da der ikke er tilgået redaktio-
nen af »Vingesuset« en eneste be-
svarelse på den i sidste nummer
udskrevne konkurrence, tvinges vi
til at fastslå, at troppens spejdere
alle er sløve padder uden fantasi og
med et lavmål af intelligens og
kombinationsevne!!

Har du dine grejer i orden til sommerlejren?

ellers må du skynde dig — og du har en glimrende vejledning i det katalog, du fik med sidste nummer af bladet — brug den bestillings-seddel som er på bagsiden, og hvis det er småting, du skal have, mod-tager vi gerne frimærker som betaling.

Jamboree-meisen kan du stadig få i den nye model med de mange forbedringer og skulderfild **kr. 39.50**
og i den almindelige udførelse til **kr. 34.50**

KIT-KAT serien fik vi ikke tilstrækkeligt gjort rede for i kataloget — den består af 3 forskellige rygsække, som kan anvendes sammen eller hver for sig — det er en forbedret udgave og syet af svært engelsk imprægneret stof — kom ind og se dem i Århus, Odense eller Køben-havn — eller få dem i udvalg.

KIT-KAT randsel — er den nye form for meis, den rummer utroligt meget **kr. 61.35**

KIT-KAT rygsæk — er en fortrinlig lejrrysæk i firkantet model med meis **kr. 39.50** — uden meis **kr. 23.50**

KIT-KAT paksæk — er enten en lille rygsæk eller en stor skulder-taske — den kan også være cykeltaske og stor lomme på randselen **kr. 18.90**

KIT-KAT madkar — er både kasserolle, pande og tallerkener — blankt aluminium **kr. 6.85**

Iøvrigt anbefaler vi at se i kataloget — der er mange fine tilbud.

SPEJDER-ØKSER prima dansk fabrikat af engelsk stål..... **7.85**
samme i større størrelse **8.25**

Økseklir bør sættes på alle troppens økser **0.15—0.20**

Gilwell økseskaft af fint asketræ m. hul til strop..... **1.25**

Økseskeder af svært kærnelæder **2.00—3.50—4.50**

Spader — forskellige militærspader **1.85—3.85—5.85**

Redningsreb — 8 mm flettet line med haglpose **9.85** — lasso **6.00**

Sports-undertøj interlock

størr.	1	2	3
benkl.	5.00	4.55	4.20
trøjer	4.35	4.00	3.60

sælges hver for sig.

SPEJDER- HATTE

reglementerede, med
korpsets hattebånd
størr. 53—60.. **kr. 15.85**
hvide lejrhuier **kr. 5.50**
husk at opg. størrelse

Spejderbukser,

blåt, svært, kipret stof,
fås i størr. 64—76, opgiv
livmål.
pris fra **kr. 7.50—9.50**
Khaki til voksne **14.25**

Skuldertasker

orig. eng. khaki **9.60**
samme m. spejderlilje
10.60 — andre modeller
6.85—9.00—10.50—12.85

Cykeltasker

svær grågrøn **18.85**

Tallerkensæt

gul emaille m. emblem
2 tallerkener og krus
til ulveunger **6.65**
til spejdere
større tallerkener
og ekstra stort krus
7.70

Spisebestik aluminium

1.85—3.50—5.85
rustfrit stål
6.85—8.25—9.85
bestikpose **1.50**

Smørdåser

den gamle flade facon
med glasindlæg... **3.20**
salt- og peberbøsser,
begge dele i eet, **1.50—2.25**
Tandbørste til at klappe
sammen **1.75**

Spejderknive

de rigtige med seks for-
skellige dele **2.85**
fin fransk kvalitet **6.50**

Spejderdolke

4.85—6.50—9.50—12.85

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin

Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport

Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Segade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39

København K., Tlf. Palæ 4526

Eksp. Kl. 9—17^{1/2}, Fredag 9—18, Lørdag 9—14
Odense: Klostervej 19
Århus: Østergade 26

Depotet er korpsets egen forretning og
giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PALæ 5711. Kontortid Kl. 8—16, Lør-
dag Kl. 8—12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret

— og nu har Århus fået telefon 13.613.